

MISIJA

NEAIZSNIEGTO LABĀ:

2. DAĻA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Ķēn. 11:1–6, Mt. 4:23–25; Mt. 15:22–28; Mk. 7:24–30; Ap. d. 10:34, 35; Mt. 8:10, 13.

ATMIŅAS PANTS:

“Tad Jēzus atbildēja un tai sacīja: ‘Ak, sieva, tava ticība ir liela, lai tev notiek, kā tu gribi.’ Un viņas meita kļuva vesela tai pašā stundā.” (Mt. 15:28)

Jau no iesākuma Dievs ir meklējis Savus pazudušos bērnus (1. Moz. 3:9); un līdz mūsu dienām šis pats mīlošais Dievs vēl joprojām vēlas aizsniegt pazudušos (sk. Atkl. 14:6–12), ieskaitot pazudušos pilsētās. 2018. gadā ANO publicēja jaunākos atklājumus, kur teikts, ka 55% planētas iedzīvotāju dzīvo pilsētvidē, un šis skaits pieaugs līdz 68% 2050. gadā (ja laiks vēl nebūs beidzies). Mums nav izvēles: mums ir jāliecina tiem, kas dzīvo pilsētās.

Tomēr daudzi Dieva ļaudis rīkojas tā, kā darīja Jona, kad viņu aicināja liecināt pilsētā: lai arī kāds būtu iemesls, viņi bēg no uzdevuma. “Jo viss, kas iepriekš rakstīts, rakstīts mūsu pamācībai, lai mēs, izturīgi būdami bēdās un iepriecū smeldami Rakstos, iegūtu cerību.” (Rom. 15:4) Tas iekļauj to, kas rakstīts par Jonu.

Būdams šeit, Jēzus kalpoja ne tikai tiem, kas atradās Israēla pilsētās, bet arī tiem, kas bija citos reģionos. Tas ir, tiem, kas bija ārpus jūdu tautas un izredzētajiem ļaudīm. Šajā nedēļā pētīsim Bībeles stāstu par Kristus misiju Tirā un Sidonā un gūsīm mācības, ko ieviest savā dzīvē šodien.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 16. decembrī.

Misija citos reģionos

Mēs lasām, ka Jēzus aizveda Savus mācekļus prom no Ķenecaretēs (Mt. 14:34) “un atkāpās Tiras un Sidonas robežās” (Mt. 15:21). Kāpēc Viņš aizveda viņus prom no Galilejas uz šiem pagānu reģioniem? Viņš vada Savus mācekļus šajā lauka ceļojumā uz šo reģionu robežām, lai viņi varētu mācīties uz vietas to, ko nebūtu tik viegli apgūt Galilejā. Viņš gribēja mācīt Saviem mācekļiem mācības, kas palīdzēs viņiem sagatavoties viņu aicinājumam aizsniegt visas cilvēku grupas, ieskaitot pilsētniekus.

Izlasi Soģu 3:1–6, 1. Ķēn. 5:1–12 un 1. Ķēn. 11:1–6. Kā šie panti palīdz mums saprast kaut ko no šo pilsētu vides? _____

No Soģu 3:1–6 mēs redzam, ka Dievs izmantoja šīs senās tautas, lai pārbaudītu israēliešu ticību. Diemžēl Dieva ļaudis neizturēja pārbaudi, vismaz šajā gadījumā: “Un tie sev ņēma viņu meitas par sievām un deva savas meitas viņu dēliem, un kalpoja viņu dieviem.” (Soģu 3:6) Tādējādi jau no paša sākuma šie ļaudis bija Israēla klupšanas akmens.

1. Ķēn. 5:1–11 mēs varam redzēt ciešas attiecības starp sidoniešiem un ebrejiem. Lai gan vienā līmenī ekonomiskās saites bija savstarpēji izdevīgas, nav šaubu, ka ebrejus joprojām negatīvi ietekmēja viņu tirdzniecības partneru pagānisms un elkdievība.

1. Ķēn. 11:1–6 atklāj, cik negatīva beigās kļuva šī ietekme: ķēniņš Salamans apprecēja sidoniešu princeses, kas viņu noveda no ceļa. “Un Salamans sekoja sidoniešu dievietei Aštartei.” (1. Ķēn. 11:5)

Tomēr, neskatoties uz pagānisma un elkdievības vēsturi, kā arī uz to negatīvo ietekmi uz izredzēto tautu, Jēzus vienalga veda Savus mācekļus uz šīm vietām. Šādā veidā Viņš ievadīja viņus starpkultūru pilsētu misijā, izaicinot viņu aizspriedumus un fanātismu, un radīja Saviem sekotājiem paraugu visaptverošai misijai pilsētās, visām kultūrām un tautībām.

Adventistu pilsētu misionāriem ir jāsaskaras ar daudziem izaicinājumiem, ieskaitot bažas par veselību un vidi. Citi izaicinājumi ir augstās dzīves izmaksas, rasisms, fanātisms, nacionālisms, kā arī reliģiskās brīvības un izpausmes ierobežojumi. Tomēr, neskatoties uz šiem šķēršļiem, mums ir jāstrādā pilsētu labā.

Ko jūs varat darīt, lai palīdzētu tiem, kas ir iesaistīti kalpošanā pilsētās? _____

Meklējot ļaužu pūļus

Neskatoties uz ārējiem un iekšējiem izaicinājumiem, Jēzus laipni izsaka mums savu aicinājumu piedalīties Viņa misijā pilsētās.

Izlasi Mt. 9:35–38. Ko tas mums māca par misiju ļaužu pūļiem, lai arī kur viņi atrastos?

Jēzu aizkustināja līdzjūtība pret ļaužu pūļiem, kas mīt pilsētās. Lk. 19:41 apraksta, kā Jēzus raudāja par Jeruzalemi. Mums varbūt ir grūti saprast Jēzus mīlestības dziļumu uz Saviem bērniem, uz daudzajiem miljoniem, kas dzīvo pilsētās. Tāpēc Mt. 9:38 Jēzus māca mums lūgt, lai mūsu sirds motīvi kļūtu tādi paši kā Viņa.

Izlasi Mt. 4:23–25. No kādām ģeogrāfiskām vietām nāca cilvēki, kad Jēzus sāka Savu kalpošanu?

Ļaužu pūļi Mt. 4:25 sekoja Jēzum no Galilejas, no Dekapoles desmit pilsētvalstīm uz austrumiem; no Jeruzalemes, no Jūdejas uz dienvidiem. Kurš reģions, ja neskaita Samariju, pietrūka? Tiras un Sidonas piekrastes daļa, daļa no Fenīķijas, gar Vidusjūru un Galilejas ziemeļrietumiem. Mēs tagad redzam, kāpēc Jēzus devās uz šo apgabalu! Šis ceļojums uz Tiras un Sidonas reģionu bija viens no Jēzus starpkultūru misijas ceļojumiem.

“Pēc sadursmes ar farizejiem Jēzus aizgāja no Kapernaumas un, šķērsojot Galileju, devās uz kalnaino apgabalu pie Fenīķijas robežām. Raugoties uz rietumiem, Viņš ielejas līdzenumā varēja saskatīt senās Tiras un Sidonas pilsētas ar pagānu tempļiem, krāšņajām pilīm, tirgus laukumiem un tirdzniecības kuģu pārpildītajām ostām.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 399. lpp.)

Kā mēs varam palīdzēt cilvēkiem saskatīt, cik tukšas pašas par sevi ir “viņu krāšņās pilis un tirdzniecības ostas” un kāpēc viņiem ir vajadzīgs Jēzus?

Tirā un Sidonā

Bībeles pētnieki domā, ka Mateja evaņģēlijs ir sarakstīts tieši jūdu auditorijai un ka Marka evaņģēlijs ir sarakstīts, domājot galvenokārt par pagānu auditoriju. Ir noderīgi paturēt prātā šo atšķirību, pētot evaņģēlijus.

Izlasi Mt. 15:22–28 un Mk. 7:24–30. Kādas atšķirības tu redzi veidā, kā ir attēlota šī sievietē? _____

Ievērojiet, ka Matejs aprakstu par šo māti sāk ar viņas tautību jeb izcelsmi: kānaāniete. Marks Svētā Gara vadībā izmanto papildu jēdzienus un apraksta šo māti kā “grieķieti” jeb “pagānieti” un tad sniedz papildu informāciju – “dzimusi sirofeniķiete” jeb “sīriete no Fenīķijas” (ši ir vienīgā reize, kad Bībelē ir lietots šis jēdziens).

Padomājiet, kā šis stāsts Mateja 15. nodaļā ietekmēja mērķauditoriju ar tās izcelsmi un pasaules redzējumu. Mateja auditorija šo māti uzskatītu par nicinātu pagānu. Tas nāk no jūdu tautas vēsturiskās pieredzes ar kānaāniešiem kā elkus pielūdzošu ļaužu grupu, kuru ļaunais dzīvesveids un prakses jau sen ir bijušas klupšanas akmens viņu tautai. Pat Kristus mācekļi neuzskatīja par iespējamu, ka šai sievietei varētu būt ticība un viņa varētu būt daļa no Dieva valstības.

Marka 7. nodaļā viņa pagānu auditorijai noteikti bija citāda reakcija nekā Mateja mērķauditorijai. Pagāniem nav tāda pati pieredze, kāda bija jūdiem ar kānaāniešiem. Pagāni viegli varēja identificēt sevi ar šo sievieti – “grieķieti, dzimušu sirofeniķieti”. Jēzus dziedina vienu no savējiem! Pagānu vidē šī sievietē tiktu uzskatīta par mīlošu māti, kas ir norūpējusies par savas meitas likteni un vēlas, lai Meistars viņu dziedina, lai arī kāda būtu mātes etniskā un nacionālā piederība.

“Kristus tūlīt neatbildēja uz sievietes lūgumu. Viņš pieņēma šo nicinātās tautas pārstāvi tā, kā to būtu darījuši jūdi. Ar to Viņš vēlējās panākt, lai mācekļi dziļāk izjustu starpību starp jūdu vēso un cietsirdīgo izturēšanos šādos gadījumos un līdzjūtības pilno attieksmi, ar kādu Pestītājs vēlas palīdzēt visiem nelaimīgajiem, ko Viņš arī beidzot personīgi pierādīja, izpildīdams pagānietes lūgumu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgās” 400. lpp.)

Izlasi 1. Jņ. 2:2. Ko šim pantam vajadzētu mums stāstīt par to, ka mēs visi Dieva priekšā esam vienādi? _____

“Sūti viņu prom!”

Neaizsniegtajās apkārtnes pilsētās ir daudzi, kas ilgojas pēc cerības. Kas neļāva Dieva ļaudīm nest cerības vēsti tādām svešām pilsētām kā Tira un Sidona? Nacionālisms, lepnums un aizspriedumi padarīja Dieva ļaudis aklus pret iespējām ieraudzīt tos, kas viņiem ir vistuvāk, kas ilgojas pēc cerības, ko paredzēja Kristus pirmās nākšanas pravietojumi. Mūsdienu pilsētās ir daudzas iedzīvotāju grupas, kurām Jēzus Kristus ar Savas tautas palīdzību vēlas līdzdalīt Kristus otrās nākšanas “svētīlaimīgo cerību” (Tit. 2:13). Un, tāpat kā Jēzus nesatraucās par to, kāda ir viņu tautība vai izcelsme, tā arī mums nevajadzētu to darīt.

Izlasi Ap. d. 10:9–16, 28, 34, 35. Kā jūs apkopotu mācības, ko šeit māca Svētais Gars?

Gaidot pusdienas, Pēterim uz jumta tika dota atklāsmē, kurā viņš redzēja lielu palagu, uz kura bija nešķīsti dzīvnieki un putni. Trīs reizes šajā atklāsmē viņam lika celties un ēst. Dievs izmanto šīs atklāsmes, lai stātos pretī Pētera reliģiskajam lepnumam un fanātismam attiecībā uz pagāniem. Pēteris beigās saprata šo patiesību: “Bet Pēteris sāka runāt, sacīdams: ‘Tiešām, es atzīstu, ka Dievs neuzlūko cilvēka vaigu, bet ikvienā tautā Viņam ir tikams, kas Viņa bīstas un taisnīgi dzīvo.’” (Ap. d. 10:34, 35)

Ņemot vērā šo kontekstu, pārdomāsim, kādas mācības varam gūt no stāsta par Tiru un Sidonu. Padomā vēlreiz par Jēzu un viņa mijiedarbību ar māti. Kādas mācības mācekļi apguva no šī ceļojuma, kas saistītas arī ar Pētera atklāsmi? Kā mēs varam tās attiecināt uz savu dzīvi mūsdienās un uz Kristus pēdējo dienu aicinājumu iet Viņa misijā pilsētās? Kādi aizspriedumi neļauj mums ieraudzīt pilsētnieku vajadzības? Kādas iespējas Dievs mums ir nodrošinājis pilsētās – lai paplašinātu mūsu misijas izpratni un piesardzīgi stātos pretī mūsu fanātismam, nacionālismam un garīgam lepnumam?

Jēzus pacietīgi mācīja Saviem mācekļiem, kas vēl pilnībā nesaprata, ka Dieva lielais glābšanas plāns bija domāts visai cilvēces ģimenei, nevis tikai vienai tautai vai grupai. Svētais Gars var mums palīdzēt pārvarēt mūsu aizspriedumus un nepareizos priekšstatus, lai pabeigtu misiju pilsētās.

Izlasi Gal. 2:11–13. Ko šim vajadzētu mācīt mums par to, cik grūti var būt atbrīvoties no aizspriedumiem, kas mums ir mācīti jau kopš bērnības? _____

Ticība virs zemes?

Lk. 18:8 Jēzus uzdod šo jautājumu vienas savas līdzības beigās: “Bet vai Cilvēka Dēls, kad Tas nāks, atradīs ticību virs zemes?” Mums kā Kristus mācekļiem mūsdienās ir jāredz, ko Jēzus meklē. Šajā stāstā mēs varam redzēt, ka Jēzus meklē ticību, kas spīd tumsā.

Izlasī Mt. 8:10, 13; Mt. 9:2; Mt. 20:29–34, Mk. 2:5, Mk. 10:46–52 un Lk. 18:35–43.

Ko Jēzus saka šajos pantos, kam ir ticība? _____

Šajā sarakstā ir iekļauti cilvēki ar ticību, kas spīd pat tumšās pilsētās. Kapernaumā Jēzus izgaismo vairākus cilvēkus ar ticību. Mt. 8:10, 13 mēs redzam atgriezušos pagānu centurionu ar lielu ticību. Mēs sastopam četrus ar ticību piepildītus draugus, kas noņēma jumtu, lai nolaistu pa to savu paralizēto draugu pie Jēzus (Mt. 9:2, Mk. 2:5). Mk. 10. nodaļā mēs sastopam kādreizējo aklo vīru Bartimeju, kura ticība spīdēja spoži Jērikā.

Vienlaikus mēs gribētu sagaidīt, ka liela ticība piemīt arī Dieva tautai. Tomēr pat Jēzus dzimtajā pilsētā Nācāretē vājā ticība – vai pat atklāta neticība – bija ierobežojošs faktors Kristus kalpošanai. Savu mācekļu vidū Jēzus vairākas reizes par Israēlu saka: “Jūs, maziticīgie!” (Mt. 6:30, Mt. 8:26, Mt. 14:31, Mt. 16:8) Un Mt. 17:17 Jēzus izsaucas: “Ak, tu neticīgā un samaitātā cilts!”

Viena mācība, ko varam attiecināt uz mūsdienām, ir tas, ka ticība ir atrodama negaidītās vietās: pilsētās starp svešiniekiem, pagāniem un cilvēkiem no dažādiem reģioniem. Mums pazemīgi jāiet pilsētās, kā to darīja Jēzus, meklējot tos, kas, uzklausot patiesību, atsauksies Jēzum ar glābjošu ticību. Un tādi cilvēki patiešām ir.

IZAICINĀJUMS: Atver savu sirdi lūgšanā pēc lielākas ticības, ar ko izplatīt savu mīlestību gan tuvu, gan tālu.

PAPILDU IZAICINĀJUMS: Kā tu iepazīni Jēzu un dārgo triju eņģeļu vēsti? Uzraksti trīs garīgas svētības, ko tu esi piedzīvojis no Jēzus savā personīgajā dzīvē. Sagatavojies līdzdalīt uzrakstīto Bībeles izpētes grupā.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Starp tiem, kurus viņi sauca par pagāniem, bija vīri, kas Svēto Rakstu pravietojumus par Mesiju izprata labāk nekā Israēla skolotāji. Daži pat cerēja, ka Viņš nāks kā Atbrīvotājs no grēka. Filsofi centās iedziļināties ebreju upuru sistēmas noslēpumos. Bet jūdu neiecietība pret atšķirīgiem uzskatiem kavēja gaismas izplatīšanos.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 33. lpp.)

“Kungs Jēzus, varenais Glābējs, ir nomiris par šīm dvēselēm. Viņš var tās uzmodināt no vienaldzības, var pamodināt viņu līdzjūtību, var mīkstināt viņu sirdis, var atklāt viņu dvēselēm patiesības skaistumu un spēku. Šis Meistars ir Dievs, nevis laicīgs cilvēks. Un tomēr Viņš aicina cilvēkus būt par starpniekiem, lai izlietu gaismu pār tiem, kas ir tumsā. Dievam ir dārgakmeņi visās baznīcās, un mūsu ziņā nav apsūdzēt reliģisko pasauli, bet pazemībā un mīlestībā atklāt visiem patiesību, kāda tā ir Jēzū. Lai vīri redz nodošanos un dievbijību, lai viņi uzlūko Kristus rakstura līdzību, un viņi tiks vilkti pie patiesības. [...] Viņiem ir jāpaaugstina Jēzus, pasaules Glābējs, viņiem ir jānotur dzīvības vārds.” (Elena Vaita “The Advent Review and Sabbath Herald”, 1893. g. 17. janv.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādas ir dažas no tiešajām vajadzībām reģionā, kurā tu dzīvo, kas varētu dot tev un tavai draudzei iespēju aizsniegt dvēseles, kas nezina patiesību, ko zinām mēs?

2. Izlasi vēlreiz Elenas Vaitas vārdus par tiem, kas ir no citām ticībām: “Dievam ir dārgakmeņi visās baznīcās, un mūsu ziņā nav apsūdzēt reliģisko pasauli.” Citiem vārdiem, kā mēs varam parādīt cilvēkiem viņu maldu ceļus, vienlaikus nenomelnojojot viņus personīgi?

3. “Bet vai Cilvēka Dēls, kad Tas nāks, atradīs ticību virs zemes?” (Lk. 18:8) Ko Jēzus bija domājis ar šo retorisko jautājumu? Kāda ir atšķirība starp ticību un ticības apliecību? Kāpēc cilvēki, kam ir pareizā ticības apliecība, tad, kad Kristus atgriezīsies, var tikt atrasti bez ticības?